

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Ursache Petru,

judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către inculpatul Golovatiuc Denis, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017,

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 04 mai 2017, a fost admis demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul Golovatiuc Denis pentru 30 de zile.

2. Încheierea primei instanțe, a fost atacată cu recurs de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului Golovatiuc Denis, prin care a solicitat casarea acesteia și respingerea demersului procurorului de prelungire a măsurii preventive sub formă de arest, invocând că:

- instanța de judecată a adoptat o hotărâre nemotivată, contrară prevederilor art.175, art. 185-186 Cod de procedură penală și practicii CtEDO;

- acuzarea a statuat cu aceleași cerințe cu caracter declarativ privind necesitatea detenției, nefiind aduse probe relevante în acest sens, iar prin încheierea contestată, instanța doar a parafrazat demersul acuzatorului de stat, fără a raporta riscurile invocate la circumstanțele cauzei penale;

- încheierea invocată este contrară și prevederilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție privind aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu nr.01 din 15.04.2013, conform căreia se reiterează că simpla bănuială rezonabilă fără a fi demonstrate riscurile prelungirii măsurii preventive nu constituie o măsură necesară și proporțională dintre dreptul la libertate și necesitatea arestului preventiv;

- la 25.04.2017, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, procurorul nu a înaintat corect demersul privind prelungirea termenului de arestare preventivă împotriva inculpatului Golovatiuc Denis, astfel în baza art. 376 alin. (2) Cod de procedură penală, procurorul este decăzut din dreptul de a înainta un careva demers;

- nemotivarea hotărârii în raport cu prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu nr. 01 din 15.04.2013 și practica CtEDO, face ca detenția în

continuare a inculpatului Golovatiuc Denis să fie una contradictorie în raport cu normele invocate supra, argumentele apărării nefiind luate în considerare la adoptarea acestei încheieri.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută încheierea primei instanțe fără modificări.

4. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a reținut că instanța de judecată, dispunând de suficiente temeiuri rezonabile, corect a decis asupra necesității prelungirii măsurii preventive sub formă de arestare preventivă a inculpatului Golovatiuc Denis, în privința necesității detenției lui fiind respectate condițiile prevăzute de legea procesual-penală, și anume existența unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către acesta a infracțiunilor incriminate, infracțiuni care se sancționează cu pedeapsa sub formă de închisoare, precum și existența temeiurilor că inculpatul ar putea să se ascundă de instanța de judecată și să împiedice la buna desfășurare a procesului penal, iar motivele care au servit ca temei pentru prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința lui Golovatiuc Denis nu și-au pierdut actualitatea și își păstrează puterea la moment.

La fel, instanța de recurs a indicat că sunt respectate și exigențele art. 5 §1 lit. c) al Convenției Europene a Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții, prelungirea detenției lui Golovatiuc Denis fiind compatibilă cu scopul art. 5 §1 al Convenției.

Subsidiar, instanța de recurs a notat că circumstanțele care au servit ca temei pentru arestarea preventivă și prelungirea măsurii preventive sub formă de arestare preventivă în privința inculpatului Golovatiuc Denis își mențin puterea probantă și a punctat că există riscul că aflându-se la libertate inculpatul ar putea să se ascundă de instanța de judecată, astfel a concluzionat că privarea de libertate a acestuia în continuare este justificată și necesară, fiind respectat principiul proporționalității între dreptul său la libertatea persoanei garantat de lege și fiind urmărit un scop legal.

Instanța de recurs nu a reținut afirmațiile avocatului invocate în recurs, precum că încheierea instanței de fond este nemotivată, iar procurorul nu a demonstrat necesitatea aflării inculpatului Golovatiuc Denis în stare de arest, instanța de recurs indicând că aceste afirmații sunt declarative și contravin materialelor prezentate pentru verificarea legalității încheierii contestate.

La fel, instanța de recurs a atestat că Golovatiuc Denis se învinuiește în comiterea unei infracțiuni excepțional de grave și respectiv a unei infracțiuni deosebit de grave, care se pedepsesc exclusiv cu închisoarea și chiar detenție pe viață, în speță fiind prezentă și condamnarea anterioară a inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, împrejurări care determină temeinicia celor reținute de către instanța de fond.

Instanța de recurs a respins și argumentele invocate de avocat cu referire la faptul că încheierea instanței de fond este contrară și prevederilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu nr.01 din 15.04.2013, precum și practicii CEDO, constatând că încălcări ale drepturilor inculpatului Golovatiuc Denis în sensul enunțat nu au fost stabilite.

Instanța de recurs a conchis că este neîntemeiată și afirmația referitor la faptul, că: *„de către acuzare a fost înaintat un demers neîntemeiat cu privire la prelungirea măsurii preventive, care a fost acceptat de instanță contrar art. 5 CEDO, astfel fiind încălcat dreptul la libertate, iar instanța fără echivoc a acceptat demersul acuzatorului de stat și nici într-un mod nu a combătut poziția apărării privind necesitatea respingerii demersului, fără a face referire la probele anexate de acuzare privind necesitatea detenției și fără a motiva soluția adoptată, nu a atestat faptul cum aceste riscuri pot fi raportate la prezenta cauză penală în situația când martorii acuzării au fost audiați, probe din care nu se atestă bănuiala rezonabilă de comitere a faptei imputate de către Golovatiuc Denis”*, menționând că este declarativă, invocată cu scop de apărare a inculpatului Golovatiuc Denis și contravine materialelor cauzei prezentate instanței de recurs pentru verificarea legalității și temeiniciei încheierii contestate.

Cu referire la afirmația invocată de avocat precum că instanța de judecată și-a întemeiat necesitatea detenției în lipsa unei bănuieli rezonabile și pe temeuri neprevăzute de legislația procesual penală, deoarece mențiunea din încheierea contestată că *„...necesitatea detenției se întemeiază pe motivul că lăsarea la libertate a inculpatului ar putea prezenta pericol pentru ordinea publică și securitatea altor persoane”* nu este stipulată în prevederile art. 175 Cod de procedură penală, astfel instanța a depășit cadrul legal prelungind măsura preventivă sub formă de arest încă pe un termen de 30 de zile, instanța de recurs a reținut că este vădit neîntemeiată, dat fiind faptul că instanța de judecată a admis demersul înaintat de procuror și a prelungit măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 de zile în privința lui Golovatiuc Denis, în strictă conformitate cu legislația procesual penală aplicabilă la caz, iar careva derogări în sensul enunțat instanța de recurs nu a stabilit.

Totodată, instanța de recurs a menționat că prin ordonanța procurorului din 02.03.2017 s-a dispus modificarea învinuirii înaintate în cadrul urmăririi penale în sensul agravării în privința inculpatului Golovatiuc Denis, acesta fiind pus sub învinuire în baza art. 145 alin.(2) lit.e), g) și j) și art. 187 alin. (5) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs a mai relatat că este neîntemeiată și afirmația invocată de avocat în recursul declarat, referitor la faptul că la data de 25.04.2017 procurorul nu a înaintat corect demersul privind prelungirea termenului de arestare preventivă a inculpatului Golovatiuc Denis, în baza art. 376 alin. (2) Cod de

procedură penală, motiv din care procurorul este decăzut din dreptul de a înainta un demers. La care argument, instanța de recurs a specificat că potrivit prevederilor art. 186 alin. (6) Cod de procedură penală, în caz dacă este necesar de a prelungi durata arestării preventive a învinuitului, inculpatului, procurorul, nu mai târziu de 5 zile pînă la expirarea termenului de arestare, înaintează judecătorului de instrucție sau, după caz, instanței care judecă cauza, un demers privind prelungirea acestui termen, astfel instanța de recurs a concluzionat că acest demers a fost înaintat conform cerințelor legale.

La fel, instanța de recurs a respins și solicitarea inculpatului făcută în cadrul instanței de recurs referitor la aplicarea în privința sa a arestării la domiciliu, concluzionând că continuarea arestării preventive a inculpatului este justificată, deoarece temeiuri de înlocuire a măsurii preventive aplicate cu arestare la domiciliu nu a stabilit.

5. Decizia instanței de recurs este contestată cu recurs în anulare de către inculpatul Golovatiuc Denis, care fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului în anulare și casarea deciziei instanței de recurs, invocând că:

- înaintarea demersului procurorului din 02.05.2017, i-a lezat drepturile și libertățile prevăzute de legea procesual penală, deoarece acest demers a fost înaintat după ce s-a terminat judecarea cauzei;

- la aplicarea măsurii arestului preventiv urmau a fi luate în considerare circumstanțele invocate de partea apărării privind modul de viață al inculpatului, prezența bunurilor în proprietatea acestuia, componența familiei;

- în demersul procurorului de prelungire a măsurii de arest preventiv nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma argumentele invocate de partea acuzării, contrar cerințelor prevăzute în art. 307 Cod de procedură penală și pct. 2, 19 din Hotărârea Plenului CSJ din 15.04.2013;

- CtEDO în jurisprudența sa a menționat de nenumărate ori că dreptul garantat de art. 5 din Convenție, este unul din drepturile fundamentale ale omului;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, adoptată în ordinea reglementată de art. 312 Cod de procedură penală, prin care nu a fost judecată cauza în fond, dar s-a examinat recursul declarat împotriva încheierii primei instanțe prin care a fost admis demersul procurorului de prelungire a arestului preventiv în privința inculpatului Golovatiuc Denis pentru 30 de zile, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

7. În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Golovatiuc Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 mai 2017, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **28 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda